

[Camre.]

forskellige fra Danmark, nærer et ønske om gode kontaktmuligheder til deres landsmænd. Det må imidlertid anses for meget uheldigt for indvandrernes indpasning i det danske samfund, når store antal indvandrere koncentrerer i enkelte kommuner, i et enkelt tilfælde helt op til 10 pct. af en kommunes indbyggertal.

Der opstår i sådanne tilfælde en række problemer på grund af forskelle i kultur og levevis, og de konflikter, det giver anledning til, er lige uønskelige for indvandrere og for danskere.

Socialminister *Eva Gredals* svar (10/9 75):

Udlændinge, der uden særlig aftale med andre lande eller internationale organisationer kommer her til landet, får ikke anvist særlige opholdssteder gennem de sociale myndigheder, og socialministeriet er derfor uden indflydelse på, hvor de søger bopæl.

Udlændinge, der efter særlig aftale med fremmede lande eller med internationale organisationer modtages til forsørgelse her i landet, og som ofte får status som flygtninge, overdrages til Dansk Flygtningehjælps forsorg, idet socialministeriet betaler udgiften ved deres ophold her. Sådanne udlændinge har tidligere ofte måttet anbringes på hoteller, hvilket ikke altid har været tilfredsstillende, idet det har gjort det vanskeligere at hjælpe dem med sprogundervisning og anden bistand til integrering i det danske samfund. Det må anses for ønskeligt at holde flygtninge, der kommer i grupper, samlet i den første tid her i landet, således at de kan støtte hinanden og det også kan være lettere at yde dem den nødvendige bistand fra Flygtningehjælps side. Denne anbringelsesmåde har kunnet anvendes for den senest modtagne gruppe flygtninge fra Vietnam.

Efterhånden som der skaffes sådanne udlændinge beskæftigelse, vil de imidlertid få bopæl, hvor de får beskæftigelse, og disse udlændinge vil derfor ikke i længere tid være samlet i enkelte kommuner.

Af *Albertsen* (S) til undervisningsministeren (2/9 75):

„Vil ministeren tage initiativ til, at det pålægges kommunerne at bistå unge ar-

bejdsløse, der ønsker at gå på HF-kursus eller lignende, således at de kan få økonomisk støtte i perioden, indtil Ungdommens Uddannelsesfond giver hjælp?“

(Spm. nr. 344).

Begrundelse.

Spørgsmålet er foranlediget af henvendelser fra unge arbejdsløse på Frederiksberg, som har ønsket at benytte den påtvungne ledighed til at uddanne sig og i den anledning har anmodet om økonomisk støtte til de med undervisningen forbundne udgifter hos Frederiksberg kommune. De har på socialkontoret fået afslag på deres ønske om at få hjælp til at betale indtegningsgebyret på 80 kroner pr. fag.

Inden eventuel støtte kan fremkomme fra Ungdommens Uddannelsesfond, vil der være et tomrum, hvor de unge ledige vil være ude af stand til at kunne klare de merudgifter, som deltagelse i uddannelsen medfører. Her vil det efter min opfattelse være en ganske klar forpligtelse for kommunerne at yde hjælp. Tilsyneladende deles denne opfattelse ikke af Frederiksberg kommune, og muligvis har andre kommuner en lignende holdning. Derfor vil et pålæg igennem en cirkulæreskrivelse til kommunerne være påkrævet og i givet fald som en hastesag.

Undervisningsminister *Ritt Bjerregaards* svar (9/9 75):

Ifølge de gældende regler om forberedelseskursus under lov om fritidsundervisning m. v. skal undervisningen være vederlagsfri, men der skal afkræves deltagerne et indskrivningsgebyr, som fastsættes i forhold til de forventede udgifter til administration m. v. Kommunalbestyrelserne har imidlertid adgang til at nedsætte gebyret eller eventuelt lade det helt bortfalde for særlige grupper af deltagere, f. eks. arbejdsløse, og en række kommuner har benyttet denne bestemmelse til at fritage arbejdsløse for disse gebyrer. Loven giver mig derimod ikke mulighed for at pålægge kommunerne at lade indskrivningsgebyrerne bortfalde for f. eks. arbejdsløse.

Problemet vil muligvis kunne løses som led i de foranstaltninger, der iværksættes af undervisningsministeriet og arbejdsministeriet i fællesskab imod ungdomsarbejdsløshe-